Pregaria.cat

Entrada

PREGAR EN ACCIÓ DE GRÀCIES

Una sola paraula moltes vegades canvia el sentit de la frase. No és el mateix **pregar per donar gràcies**, que **"pregar en acció de gràcies".** Una cosa es **donar gràcies a Déu** per determinades coses, com la vida, la salut, un do rebut, un familiar que ha superat una malaltia, etc. i una cosa diferent és pregar **en actitud d'acció de gràcies**, és a dir, la matèria de la pregària pot ser un text de la Paraula, una meditació sobre un fet evangèlic, una contemplació o una oració vocal, però l'actitud és d'agraïment. Pregar en acció de gràcies és pregar en actitud agraïda a Déu.

No és necessari que l'agraïment s'expressi amb paraules. Generalment, almenys al començament de la pregària, hi haurà algunes paraules de "gràcies"; altres vegades ni això. Una actitud per ella mateixa ja té el seu valor i el seu sentit. Sentir-se agraït/da és un reconeixement afectuós més del cor que no pas de la ment. Aquesta actitud va acompanyant la pregària durant una estona o fins i tot durant tota l'estona. Oi que de vegades quan anem amb una persona amiga, encara que no li diem que l'estimem, tenim un sentiment afectuós envers ella? Doncs d'una forma semblant ens pot passar durant una estona, llarga o curta, de pregària, que sentim agraïment i amor a Déu.

Viure en agraïment és formidable. En primer lloc indica que la persona que hi viu ha tingut ocasions en les quals ha experimentat els dons rebuts. Hi ha unes causes que han provocat l'agraïment. Com quan creiem que Déu ens ha estimat primer, que per a Ell no som una xifra sinó una persona esperada, acompanyada, estimada i destinada per Ell i a Ell. Ens sentim molt agraïts. L'agraïment surt de molt al fons perquè no ens hem donat la vida ni ens hem salvat, i tenim un destí misteriós en amor però real en la fe. Aquest agraïment és a Déu; i s'expandeix moltes vegades cap a altres persones com familiars, mestres, amics, etc. i també a la natura, a la bellesa, a l'art, a la pàtria... És per això que si pregar és "parlar amb aquell que sabem que ens estima" és ben normal que ens acompanyi l'actitud d'agraïment a Jesús i al Pare en l'Esperit.

Per pregar en agraïment no cal fer cursos o grans lectures, cal obrir el cor. Potser el tenim massa tancat i obsessionat en el propi jo; i som poc agraïts/des pel poc espai afectiu que ens resta per als altres, per a la vida i per al Senyor de tot, tan amic i tan proper.

Qui prega en acció de gràcies no es reservarà aquesta actitud només per a Déu, sinó que de forma natural serà un home o una dona agraït i atent a les persones, i a tantes dimensions humanes i naturals de la vida.